

4. 4. 2. I fejezet

Ebben a fejezetben egy igen bonyolult díszlevél alapjait mutatnánk be egy pár lépésben.

Igazi szakneve nincs, talán a „hegyezett-kétleveles” lenne a megfelelő.

A képen illusztrált munka kiindulási anyaga 30×10-es laposvasat használtunk, de persze készíthetjük más anyagból is, de arra figyeljünk, hogy a vastagsága és a szélessége is arányosan nagyobb, vagy kisebb legyen.



Első műveletként az anyagunk végét megmelegítve készítsünk egy kétoldalas levállazást. Ügyeljünk a szimmetriára! A levállazott részt kalapáljuk hengeresre, de ne nyújtuk meg mert akkor a következőkben elégethetjük a tűzben. Ha a levállazáskor rojtos lett a belső sarok, akkor is próbáljuk meg újra elkészíteni, mert a következő műveletekben nagyon elcsúnyulhat a forma.



A második műveletben egy nyújtást készítünk. De hogy a vállazott hegy ne égjen el, ezért a vasunkat úgy tegyük be a tűzbe, hogy a kis vége a tűz túoldalán kilógjon.

A tökéletesen megmelegített anyagunkat úgy nyújtjuk, hogy a képen látható hosszúságot érjük el, és a túlsó nyíllal jelölt ponton az elkészítendő csigadiszünk legkeskenyebb pontja legyen (kb: 14×4mm).



A harmadik műveletben egy nagyon szép és egyenletes szélesítést készítsünk a nyíllal jelölt irányba. Arra mindig figyeljünk, hogy a levállazott kis szárunkba sose üssünk mert így meg-

marad egy szép kifutása mint a leveleknél egy ér. A levállazott felőli résznél szélesítsünk a legtöbbet, és egyre beljebb haladva egyre kevesebbet. A szélesítés erezetét simítsuk ki. Törekedjünk a szimmetriára.



A negyedik műveletben hasítsuk be a megmaradt vastag ér mellett mind a két oldalon, a képen látható hosszan.

A behatások tövénél a már különálló leveleket hajtsuk le az egyik oldalra, hogy a vágás élét elkovácsoljuk a középső éren (legyen szép hengeres). A leveleken is lekerekíthetjük a sarkokat.



Ötödik műveletben a kellően kihűlt levelekre felrajzolhatjuk a kivágandó formát, majd egy kis erős vágóval beerezzük a vonal mentén, hogy majd a hevített állapotban jól láthassuk a kivágandó formát. A kivágáskor segíthet, hogy ne hűljön el túl hamar az anyagunk, az üllőre helyezett anyaguk alá egy ugyanolyan meleg kármentő lemezt teszünk, ami persze vastagabb, mint a levelünk, hogy az tartsa a hőt és ne az üllő vegye el azt. A szépen kivágott formánkat, ha

kihűlt, akkor finoman megreszelhetjük, de ne essünk túlzásokba (pl.: hidegen kivágjuk), mert ugye mi kovácsok volnánk. A középső rész hegyezését azért kezdhetjük most, mert ha hamarabb elkészítettük volna, akkor már a melegítésékkor többször elégettük volna. A hegyezést készítsük el a képen látható hossza.

Az utolsó rész a legbonyolultabb, a térbeivelés. Nagyon nagy összpontosítást, és térlátást igényel, nem beszélve a kézügyességet, ami a legfontosabb.



Először a leveleket az ellentétes oldalukról domborítsuk meg ami majd segíthet a következő melegítésekben hogy merrefele is csavarodik a formánk. A bevelésnél a két levél közül az figyeljük, ami a legbelső kis csigavonalat írja le, mert kiinduláskor az a támpont.

De ne felejtjük, hogy itt nem az a cél, hogy az egyik részt elkészítjük, és jöhet a második, hanem itt az egész dísz szép lassan egyszerre kell elkészíteni. Mert megeshet, hogy nem férünk oda az üllőhöz, és az meg elég bémán nézne ki hogyha két tűzifogóval mesterkednénk a satuba szorított anyagunkkal. Olyan dolgokat mondhatok még, amit általában elmondok egy segédnek, ha éppen ő gyúri a vasat: hogy „ezt a levelet úgy képzeljük el mintha hosszstengelyébe megcsavarodna és elfordulna jobbra”. Ha a két levél már hasonlít a képen láthatóra, akkor a középső hengeres szárat egyszerűen behajlítjuk. De ha még ez is nehézséget okozna, akkor ez a díszlevél még várhat. És ha véletlenül sikerül, akkor mindjárt megpróbálkozhatunk a balra csavart formával is, ami megint egy kihívás.

Ha az egészet végigolvastuk, akkor le kell szögeznem:

- hogy ez egy igen bonyolult feladat, ami legalább négy különböző műveletet tartalmaz, és ha ezeknek a műveleteknek nem vagyunk jó ismerői, akkor még gyakorolni kell.

- hogy ezt a műveletsort én (Molnár Rudolf) állítottam össze. Megeshet, hogy másképp is el lehet készíteni, csak hasonlítson, és legyen esztétikus, szimmetrikus.

- hogy ez egy teljes szakkönyv egy kis fecnijé amiben minden ami elvárható egy egyszerű kovácstól, és a műhelyétől, az benne lesz.